

Verklaring erfgoedvoorwerpen

Van wie is die koffer? – Rhenen

In de koffer zitten tal van voorwerpen die de (fictieve) eigenaar heeft bewaard omdat ze persoonlijke, emotionele waarde hebben. In les 5 komt de eigenaar de koffer ophalen en vertelt aan de kinderen zijn/haar verhaal en het verhaal achter de voorwerpen. Hieronder kun je kort lezen over een aantal belangrijke voorwerpen en daardoor meer vertellen over vroeger en een beetje over Rhenen.

Oma was coupeuse: Speldenkussen, vingerhoedje, stoffenwaaier en meetlint

In het verhaal, dat bij de koffer hoort, is de oma van de eigenaar coupeuse, ofwel kleermaakster in Rhenen. Van oudsher was kleermaker een ambacht; vroeger was het immers veel gebruikelijker dat kledingstukken zelf gemaakt werden. Rijkere mensen konden het zich veroorloven om kleding te laten 'aanmeten' door een kleermaker. Een gewenst kledingstuk werd met een knippatroon uit de gekozen stof geknipt en in elkaar gezet. Vaste attributen waren – naast de naaimachine - het speldenkussen, het krijtpompje om de plek van de zoom met krijt aan te geven, het meetlint, het vingerhoedje om de vinger te beschermen tegen het prikken van de naald of spelden. Tegenwoordig hangen de meeste kledingwinkels vol kleding die in een fabriek zijn geproduceerd, vaak grootschalig en goedkoop, veelal uit Azië.

Het touw van de Rhenense veerpont

Rhenen heeft in de loop der eeuwen zijn veerpont op verschillende plaatsen gehad, wat verband hield met de loop van de Rijn. In oude stukken wordt voor het eerst in 1350 van het veer gesproken. Aan de Rhenense kant van de Rijn lag het veerhuis (op de plek waar nu Tante Loes is), aan de Betuwse kant hing de veerklok die geluid werd als men overgezet wilde worden. Met de veerpont werden niet alleen personen overgezet, maar ook zwaarbeladen karren en wagens met vee en paarden en later auto's. Het beroep van veerman ging vaak over van vader op zoon.

Het veer bij Rhenen heeft gevaren tot aan 1957. Daarna is het uit de vaart gehaald, vanwege de bouw van de verkeersbrug over de Rijn.

Beeld van Cunera

Het verhaal van Cunera is een legende over een Schotse prinses die na een aanval van Hunnen op haar pelgrimstocht naar Rome, werd gered door koning Radboud en naar Rhenen werd gebracht. Daar werd ze geliefd, wat de jaloerse vrouw van Radboud ertoe dreef haar te wurgen met een halsdoek. De heilige Cunera werd de beschermheilige van Rhenen, van paarden en tegen veeziekten. Haar naamdag is op 12 juni. Vervolgens kwamen pelgrims van overal naar Rhenen om Cunera te vereren en hoopten ze op genezing van hun keelkwalen. Door bijdragen van deze pelgrims kon de stad een grotere kerk bouwen. Van 1492 startte de bouw van de Cuneratoren. Het blijft een wonder dat zo'n kleine parochie als Rhenen zoiets groots heeft kunnen bouwen; er moet voor die tijd veel geld voor handen zijn geweest.

Bijtring: erfstuk van oma

In het sleutelkistje zit een bijtring met een zilveren voorwerp eraan. Dergelijke bijtringen kregen baby's als hun tandjes doorkwamen zodat ze erop konden kauwen tegen de pijn. Omdat deze bijtringen zo fraai zijn, worden ze vaak als erfstuk doorgegeven aan een volgende generatie. Ook de eigenaar van de koffer bewaart zijn bijtring in een speciaal kistje zodat hij/zij hem straks kan doorgeven aan zijn/haar (klein)kind.